

KroniekHans11

20 December 2019.

Hallo Allemaal.

Op de eerste plaats dank aan al degenen van jullie die mij gefeliciteerd hebben met mijn verjaardag op de 16^e December. Waar blijft de tijd! Nog een paar maand en ik zit hier al weer drie jaar. Jullie goede wensen hebben hun uitwerking niet gemist, want ik geniet van elke dag, al moet ik steeds meer achterwege laten. Ik ben begonnen mijzelf te vergelijken met een ruimteraket. Hoe verder die vliegt, hoe meer onderdelen hij moet loslaten. En waar hij uiteindelijk terechtkomt blijft een grote vraag. Sommige raketten verdwijnen gewoon in een of andere dampkring; andere gaan naar de maan. Weer andere blijven rondcirkelen als onderdeel van het menselijk communicatie-systeem. Ik ben benieuwd.

Laten we verder gaan met onze Afrikaanse lessen. In mijn laatste brief heb ik er op gewezen dat Keniaanse baby's vanaf hun begin meedoen aan de grote mensenwereld. Dat betekent onder andere dat er geen vaste kinderbedtijd is. Kinderbedtijd in Kenia is: wanneer de kinderen slaap krijgen. Het betekent ook dat kinderen mogen "opblijven" wanneer er 's avonds iets leuks is, feest of bezoek. De kinderen zitten dan wel ergens in een hoekje bij elkaar. Dat is best belangrijk voor kinderen. Zo leren ze hoe je je in een groep moet gedragen; iets, dat Nederlandse kinderen vaak niet weten. En ze leren ook dat de groep niet hun vijand is; ik denk dat dat de reden is waarom die Afrikaanse kinderen later wanneer ze groot zijn, veel minder plankenkoorts hebben dan Nederlanders. Ook krijgen ze door de gesprekken en de verhalen een kijk op wat er aan de hand is in de grote mensenwereld; dat is iets dat kinderen op school niet leren.

Ook is het fijn te weten dat je in gezelschap van anderen veilig in slaap kunt vallen; dat is een waardevolle les. Ik kan me herinneren hoe akelig het was om als klein kind eenzaam in een donkere slaapkamer te moeten liggen. Sommige kinderen waren dan bang voor monsters onder hun bed. Nou lagen in die tijd kinderen vaak met broertjes en zusjes in een bed, en dat scheelde al weer. Ook kreeg je van vader en moeder de verzekering dat je niet bang hoefde te zijn voor monsters of boeven of brand, want Onze Lieve Heertje hield altijd een oogje op je, en bovendien had hij je een engelbewaarder gegeven. Kennen jullie dat versje nog: *"Als ik 's avonds slapen ga,/ volgen mij veertien engeltjes na./ Twee aan mijn linkerzij, twee aan mijn rechterzij,/ twee aan mijn hoofdeind en twee aan mijn voeteneind,/ twee die mij dekken en twee die mij wekken,/ en twee die mij wijzen naar de hemelse paradijzen."* Ik vraag me af of ouders hun kinderen dit nog leren; zo niet, wat dan wel? Mobieltje?

Het is bijna Kerstmis, want iedereen begint rond te lopen met een rode puntmuts op. En ik hoor ook op de TV dat het kerstmannetje ons leert dat wij goed moeten zijn voor elkaar. Nou, OK hoor. En dat wij, als wij ons goed gedragen, de kadootjes zullen krijgen waarmee zijn rendierslee gevuld is.

Moet ik jullie nu ook een Zalig Winterfeest toewensen? Dan toch liever maar een ouderwets Zalig Kerstfeest, en dat het Kerstkindje ons mag leren dat wij, hoe arm we ook zijn, door onderlinge genegenheid mekaar een mooi Nieuw Jaar kunnen bezorgen.

Hans Burgman